

[Petra Petersen.]

Jacobsen udtalte om Smørrabatkortene, at naar man stod med Rabatkortene, kunde de handlende sige, hvem det var der var de daarligst stillede. Det var ønskeligt, om Rabatkortordningen, der vel oprindelig skulde være af midlertidig Karakter, kunde opheves, men naar vor Sociallovgivning er saa ringe, som den er, naar de daarligst stillede i Landet stadig maa leve paa Sultegrænsen, er den Haandsrækning, man giver dem gennem Rabatkortordningen, af meget stor Betydning.

Jeg kan derfor tilsige vort Partis Støtte til at gennemføre Lovforslaget.

Johs. Christiansen: Det er, som det allerede er bemærket, en gammel Kending, vi beskæftiger os med her; dens Oprindelse gaar jo helt tilbage til 1933, og først saa sent som sidste Sommer er den ophørt at eksistere.

Ser man paa, hvorfor Rabatkortordningen i det hele taget ophørte, er Forklaringen, som alle ved, den ganske simple, at den trods sin relativt lange Levetid dog hele Tiden har maattet betragtes som noget midlertidigt, noget, der maatte bortfalde den Dag, da den mere permanente Sociallovgivning var ført op i et saadant Niveau med Landets økonomiske Bæreevne, at Forudsætningerne for den midlertidige Særordning ikke mere var til Stede. Dette Tidspunkt blev efter Flertallets Mening naaet i Sommer, efter at en Række væsentlige Forbedringer var gennemført for Alders- og Invalidere-modtagere, for de kronisk syge, for de arbejdsløse o. s. v. I Konsekvens heraf kunde Flertallet, der omfattede ogsaa mit Parti, ikke tiltræde Socialdemokratiets Forslag om at forlænge den dagældende Ordning ud over 1. Juli 1946.

Naar Det radikale Venstre tog denne Stilling, stod det naturligvis først og fremmest i Forbindelse med de meget betydelige Forbedringer af vor sociale Lovgivning, som jeg lige har paapeget. Medvirkende var imidlertid ogsaa det af Arbejds- og Socialministeren givne Tilsagn om, at han vilde have Opmærksomheden henvendt paa, om der skulde være enkelte Omraader, hvor der tidligere anvendtes Rabatkort, men hvor der ved de nye Lovændringer ikke var givet fuld Kompensation. Jeg vil gerne sige allerede her, at saadanne Omraader utvivlsomt findes. Der er Enker med Børn, der er Børn af enlige Kvinder, og der kan være visse Medborgere af andre Kategorier, som i de Foranstaltninger, der er gennemført, ikke har faaet Bortfaldet af Rabatkortsystemet

kompenaseret. Hvad disse Mennesker angaar, vil mit Parti selvfølgelig være rede til at overveje forstandige Forslag i det Udvalg, som jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Hr. Strøm vil begære nedsat. Men Det radikale Venstre kan med sin bedste Vilje ikke se det forstandige i nu at genindføre hele det System, som det foreliggende Forslag er Udtryk for. Det skulde undre mig meget, om det ærede Medlem Hr. Strøm og andre af Forslagsstillernes Parti ikke var vidende om, at Rabatkortene aldeles ikke er noget yndet Betalingsmiddel hos dem, der har skullet stille dermed rundt om i Butikkerne. Saa vidt jeg ved, er Forholdet vel endogsaa dette, at disse Kort eller Mærker i bred Almindelighed gaar under Betegnelsen Fattigmærker eller Fattigmandsvaluta. Jeg erindrer i samme Forbindelse alle de Henvendelser, vi i Sommer modtog fra Alders- og Invalidemodtagere om nu endelig at blive fri for disse Rabatkort og i Stedet faa Provenuet af dem indregnet i Aldersrenteordningens faste Satser eller Tillæg. Det var mit Parti og mig en virkelig Glæde, at vi kunde være med til at opfylde disse Ønsker fra de gamle og Invaliderne, og jeg har i Tiden siden da modtaget adskillige Beviser paa den Tilfredshed, Nyordningen paa dette Omraade har skabt hos de paagældende. Men da er det mig ogsaa ganske ubegribeligt, at Socialdemokraterne, der dog stemte for Alders- og Invalidere-loven, saa kort Tid efter kommer og foreslaar Fattigmærkerne indført paa ny.

Nu ser jeg vel, at Forslagsstillerne motiverer deres Forslag med, at Aldersrente-lovens Satser ikke yder fuld Kompensation for den Prisstigning for Levnedsmidler, som er sket efter Landbrugsordningernes Gennemførelse. Men er denne Motivering rigtig? Det kan naturligvis ikke bestrides, at disse Ordninger har foranlediget visse mindre Prisstigninger, men det kan nu engang heller ikke overses, at den Adgang, der samtidig med Ordningernes Gennemførelse aabnedes til Køb af billig Margarine, i væsentlig Grad har taget Spidsen af denne Prisstigning.

Set paa Baggrund heraf og med Sommerens socialpolitiske Forbedringer i Erindring maa man i Sandhedens Interesse sige, at Forslagsstillernes Motivering for deres Forslag er temmelig utæt. Undersøger man Værdien af de gennemførte Forbedringer, vil man nemlig hurtigt se, at de Kompensationer, der raabes paa, allerede er sket Fyldest. De Undtagelsestilfælde, der kan være Tale om, og som det ærede Medlem, der sidst talte, meget rigtigt var inde paa, kan